

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

FÉLELEM RETTEGÉS GYŰLŐLET

**AZ MSZP LEGALJASABB FEGYVERE:
A FASISZTA VESZÉLY**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

CIGÁNYGYILKOSSÁGOK

A cigánycsaládok gyászában osztozunk. A cigánygyilkosságok felháborítóak. Egy is az, ennyi már aggasztó.

A pártok a héten jól kihasználták a nyári szünetet, egymással vetekedve ülészttek, nyilatkoztak. Draskovics rendőrmiszter úr szerint a rendőrségnek mindene megvan, ami kell, gond egy szál se. Lehet, hogy így van, lehet, hogy nincs, mindenesetre maguk a rendőrök hallgatnak erről. Lázár János Fideszes képviselő szerint, aki a parlament illetékes bizottságának feje, a rendőrség jól dolgozik, na de a kormány kritikán aluli. Nem tudom, hogy a rendőrség jól dolgozik-e. Lázárt persze megértem, hogy nem bántja a rendőrséget, hiszen jövőre már neki kell velük dolgozni, s addigra nem lesz új rendőrség.

Nem tudom, hogy az illetékesek néznek-e krimiket. Ott mindig elmondják, hogy ha rájövünk az indítékra, előbbutóbb meglesz a tettes is. Lehet, hogy magyarok öldösnek cigányokat, pusztán cigányellenességből? Lehet, bár nem hiszem. Lehet, hogy magyarok valakinek a parancsára, netán politikai háttérrel öldösnek cigányokat? Lehet, de ezt meg nem akarom hinni. Nem akarom hinni, hogy akár már itt is tarthatunk. Lehet, hogy cigányok öldösnek cigányokat? Lehet, miért ne lehetne?

Sokféle indíték lehet, de valamelyik mellett a rendőrségnek le kellene cövekelnie. A kormány és az MSZP hessegeti magáról a vádat, hogy netán nekik fűződik politikai érdekük az üggyhez. A másik oldalon meg nyomatják, hogy az MSZP és a kormány így akarja a terrorhangulatot mesterségesen keltetni, és leszámolni ellenfeleivel. Lehet. Volt már ilyen. Amerika nagy ország, nekik jutott egy szeptember 11. Magyarország kis ország, nekünk cigánygyilkosságok jutnak.

Bajnai miniszterelnök a józanság és kiegyensúlyozottság imázsát vette magára, ami végül is nem baj. Ennél az ügynél azonban előreszaladt. „Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy a mostani ügy a bűnüldözésnél messzebbre mutat, és a megoldások is összetettebbek. A szélsőségeket visszaszorítani, a társadalmat összetartani és a cigányság helyzetén javítani nem egyszerűen kormányzati feladat, de nemzeti felelősség is.” A szélsőségekről beszélni kell, de nem a bűncselekmény kapcsán, mert az nem politikai kategória. Legalábbis remélem. A cigánykérdést meg kell oldani, munkát és iskolát kell adni a cigányoknak, de most nem erről van szó, hanem gyilkosságokról. S, még valami! Miniszterelnök úr! Hagyják már abba a titkolózást. A tettes vagy tettesek úgy is tudják, hogy ők követték el. Azt is tudják, hogy a rendőrség még nem tud eleget, mert ellenkező esetben nem lenné-

nek még szabadlábban. Mi viszont csak találgatunk, okoskodunk, elméleteket gyártunk, s ez csak növeli a feszültséget, és nehezíti a rendőrség munkáját is.

SZÉLSŐSÉGEK

A balatonfüredi Spar áruházban rám köszönt egy fiatal eladó. Tisztelem miniszterelnök úr! A rangot egy kicsit el túlozta, de egyébként ki tudja, mit hoz a jövő. A próféta beszéljen belőle.

Havi 80 ezerért gürizek itt, s még emberszámba se vesznek. Ilyen rohadt kapitalistákat maga még nem látott, mondja, s érződik, hogy nem csak a balatoni forróság bősztette fel. Tudja, mondja nekem, sokan dolgozunk itt, de a többség sötét, mint az éjszaka. Hárman vagyunk, akik merünk szólni. Ketten jobbikosok, én mindig magukra szavazok.

De nézzünk egy másik történetet is! Egy ismerősöm elolvasta a Balszemmel három kötetét. Tetszett neki. Ez a beszéd! Ő nem munkáspárti, de már érdekli a baloldal. Gyerekei pedig, gondolom, hogy már kitalálták, a Jobbikért lelkesednek. Most ne firtassuk, hogy jó-e ez vagy rossz. Ez van, ebben a helyzetben élünk. De miért ne lehetne fordítva? A jobbikosok odamennek az emberekhez az utcán, a metróban, sőt a munkahelyeken, és a szívükből beszélnek. A jobbikosok nem csak nyilatkozatokat gyártanak arról, hogy milyen szemetek a bankok, hanem odamennek a bankokhoz. Mi nem tudunk beszélni az emberekkel? Mondjuk a balatonfüredi eladókkal? Mi nem tudunk az emberek szívéből beszélni? Mi nem tudunk odamenni a bankokhoz? Mi nem tudunk követhető példát felmutatni a fiataloknak? Mi nem tudunk radikálisok lenni? Mi nem tudunk bátrak lenni? A válaszom mindenre igen. De, tudunk. A munkást, a dolgozót nekünk kell meggyőzni, nekünk kell megértetni vele, hogy az ő gondjai akkor sem oldódnának meg, ha történetesen a Jobbik győzne. A kapitalizmus akkor is maradna. Az ő gondjait pedig a kapitalizmus nem oldja meg.

THÜRMER GYULA

A FASISZTA VESZÉLYT CSAK A BALOLDAL TUDJA LEGYŐZNI!

BESZÉLGETÉS MAROSÁN JÁNOSSEL, BÉKÉS MEGYE 7. VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Marosán János hisz abban, hogy az emberek meg tudják változtatni életüket, ha megismerik az utat. Tudja: nem segélyekre, hanem munkára és az emberi méltóság tiszteletben tartására van szükség. „20 év tőkés rendszer egyértelműen megvilágította a kapitalizmus embertelen arcát. Az embereknek nincs munkájuk, kikapcsolják az áramot, gázt, vizet, elérvezetik az otthonokat. Tömegek élnek szociális segélyből, megalázó körülmények között... Életem során mindig az emberek sorsának jobbá tétele érdekelt. Napi politikai munkával ezt kívánom elősegíteni.”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– 1950-ben én is úttörőként kezdtem, mint sokan mások. Később KISZ-tag, majd 9 évig KISZ-titkár voltam. Büszke vagyok az Aranykorszak KISZ-jelvényemre. Az MSZMP-be 1963-ban léptem be, 1965-től munkásör is lettem. Tágabb családban sok volt a kommunista, különböző posztokon. Nagybátyám, Puja Frigyes, édesanyám öccse, külügyminiszter volt. A szocializmusban minden munkás és paraszt előtt nyitva állt a tanulás és továbblépés lehetősége, szakmai és politikai téren egyaránt. Életem egyik sorsfordító történelmi időszaka az 1960-as mezőgazdasági átszervezés volt: a kisparaszti gazdaságot felváltotta a nagyüzemi gazdálkodás. A kezdeti nehézségek után óriási fejlődés következett be. Megismertem és megszerettem a közösségi munka minden részletét. Kommunista fiatalembert a szocialista rendszer elkötelezett híve voltam, s ez a mai napig tart.

Gyermekként állandó mozilátogató voltam. A felszabadulás után látott szovjet, francia, olasz filmek egy életre szóló élményt nyújtottak nekem. Egyszerű emberek sorsával foglalkoztak, mégis izgalmasak voltak.

– *1989 után csalódtál?*

– A szocializmusban, odaadó munkával egy világszínvonalú mezőgazdaságot hoztunk létre, felvirágoztak városaink és falvaink. Olyan életszínvonalat értünk el, amelyet a Nyugat is elismert. Ezt a fejlődést törte derékba a tőkés rendszerváltás. 1989 novemberében megalakítottuk az új MSZMP szervező bizottságát. Az újjáalakult pártszervezetnek a titkára lettem.

Akkor már tudtam, hogy rendkívül nehéz munkára vállalkozunk. Mindent elkövettünk, hogy pártunk politikáját népszerűsítsük. Sok volt elvtársunkban csalódottam, akivel a szocializmusban egy úton haladtunk, de a rendszerváltás után letért az útról. 20 év tőkés rendszer egyértelműen megvilágította a kapitalizmus embertelen arcát. Az embereknek nincs munkájuk, kikapcsolják az áramot, gázt, vizet, elérvezetik az otthonokat. Tömegek élnek szociális segélyből, megalázó körülmények között.

– *Az ország egyik legszegényebb területén élsz.*

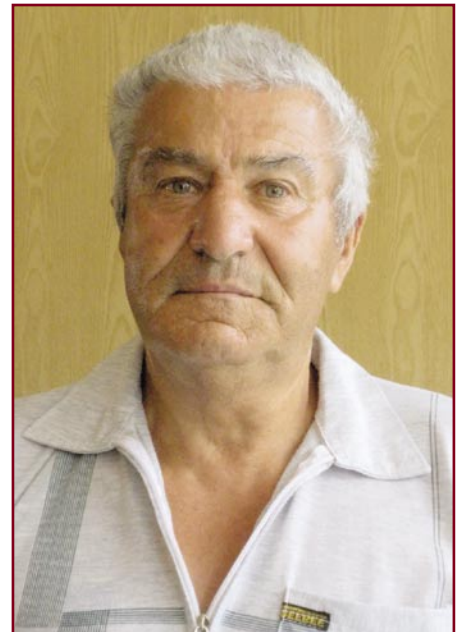
– A lakosság életszínvonala nagyon alacsony, az elkeseredés és a kilátástalanság mérhetetlen. Minél több propagandaanyagot igyekszünk az emberek kezébe adni. Ezen kívül elengedhetetlen új pártszervezetek létrehozása. Életem során mindig az emberek sorsának jobbá tétele érdekelt. Napi politikai munkával ezt kívánom elősegíteni.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Nagyon kevés van belőle. Azt főleg olvasással és kerti munkával töltöm. A háztáji gazdaságomban megtermelem a család számára fontos növényeket és gyümölcsöket, állatokat is nevelek. Eből él a család egész télen.

– *A tőkés ellenforradalom mindenkit megavart.*

– A rendszerváltás a baloldali emberek gondolatait is összekuszálta. Azt kívánom, hogy a Munkáspárt megújult politikával induljon neki a választásoknak. A történelemből tanulva tudjuk, hogy a fasiszta veszélyt csak a baloldal tudja legyőzni. Nekünk, kommunistáknak, akár-

Marosán János

1939. szeptember 24-én született Battonyán. Az általános iskola öt osztályát szülőhelyén végezte, román iskolában, majd ugyanott folytatta magyar iskolában. A szülei földjén dolgozott 1960-ig. Akkor lépett be a battonyai Béke Tsz-be. Közben szakiskolát végzett, és állattenyésztő lett. 1978-ban érettségizett az orosházi Kossuth Lajos Szakközépiskolában. Céltudatos, kitartó emberi mivoltának köszönhető, hogy középvezetőnek nevezték ki, s ebben a minőségben 32 esztendőig dolgozott. Jelenleg Battonyán él és gazdálkodik. Mezőkovácsháza térségének KB-megbízottja.

csak elődeinknek, mindent el kell követni az ordas eszmék terjedése ellen. Fő feladatunk a választásokra való felkészülés technikailag és anyagilag egyaránt. Biztosítani kell a feltételeket, hogy a párt indulhasson a választásokon. ■

SIKERES RÖPLAPOZÁS A ZOLLNERNÉL

A váci Zollner gyár bejáratát Fogarasi Zsuzsanna irányításával lelkes kis csapat szállta meg a minap. Minden kézben friss munkáspárti röplapok és információs anyagok voltak. Nemsokára műszakváltás, áramlottak be az emberek a gyárba. Mindenki sietett, ki gyalog, ki biciklivel, ki motorbiciklivel igyekezett be. Agitátoraink mindenkit megszólítottak, még a berobogó motorosok kezébe is a Munkáspárt röplapjait adták. Az emberek egyenként, vagy a buszokról leszállva csoportosan érkeztek, de senki sem maradt ki. Minden kézbe jutott egy vagy több a lapokból. Miután a gyári dolgozók úgy 300 lapot átvettek, a csapat úgy gondolta, hogy munkájukat sikeresen befejezve indulhatnak haza.

Nem így történt, ugyanis elindult a kijárat felé a hazafelé igyekvők tömege. A csapat döntött, maradt, és újabb 300 lap került a fáradt kezekbe. Érdekes volt megfigyelni, hogy milyen örömmel vették el a lapokat. Néhányan pár szóra meg is álltak, és beszélgettek a fiatalokkal. Az akciót senki sem zavarta meg. Békés, vidám volt a hangulat. Csak így tovább!

KILAKOLTATÁSOK

Magyarországon megnövekedett azoknak a száma, akik öngyilkosságba menekülnek otthonuk elárverezése és a kilakoltatás elől – hívja fel a figyelmet a Magyar Szociális Fórum – Szociális Kerekasztal Koordinációs Bizottsága szerdán kiadott közleményében.

A civilszervezetek képviselőiből álló testület szerint egyre több kétségbeesett ember jelzi nekik, hogy reménytelen helyzetéből nem lát más kiutat, mint az élet feladását. Az önhibájukon kívül fizetéseképtelenné vált, állásukat veszített, rendszeres jövedelem nélküli emberek arra hivatkoznak, hogy az állam továbbra sem áll ki mellettük otthonaik védelmében, hanem hagyja, hogy a bankok és a hitelezők elvegyék tőlük otthonukat, és az utcára tegye őket.

A Magyar Szociális Fórum – Szociális Kerekasztal megállapítja: emberéletekbe kerül, hogy a kormány nem tiltja meg a kilakoltatásokat. A tragédiák szaporodása arra utal, hogy hazánkban súlyosan sérül az élethez és a tulajdonhoz való emberi jog, növekszik a hajléktalanság, családok szakadnak szét, terjed az érintettek és környezetük elkeseredése és kiábrándulása. Napjainkban több mint kétszázezerre tehető azoknak a száma, akik az elé a rugalmatlan választás elé kerülnek, hogy egyenek-e, vagy az adósságukat törlesszék.

A Magyar Szociális Fórum – SZK szerint a történekmért a kormányt terheli a legnagyobb felelősség. Bajnai Gordon miniszterelnök figyelemre sem méltatta az Otthonvédők követelését a kilakoltatások azonnali leállításáról és fizetési moratórium elrendeléséről. Sajnálatlaltal állapítjuk meg, hogy a jobboldali ellenzék is passzív magatartást tanúsít a kilakoltatások leállításával kapcsolatban – írják. A civil mozgalom szervezői emlékeztetnek arra, hogy mindmáig nem kaptak választ arra a július 4-i levélükre, amelyben azt a kérdést tették fel Orbán Viktornak, mit kíván tenni a Fidesz-MPP azért, hogy ne lakoltathassák ki jogszerűen birtokba vett egyetlen otthonukból az önhibájukon kívül fizetéseképtelenné vált devizahitelesek és közüzemi díjhátralékosokat.

Az MSZF szervezői nem tartják kielégítőnek a Fidesz elnöki stábjá helyettes vezetőjének azt a kijelentését, miszerint a kérdés „prioritást fog élvezni”, hiszen a kilakoltatás jelenleg is teljes gőzzel folytatódik országszerte. Az MSZF arra szólítja fel a Fideszt, hogy politikai nyilatkozatban álljon ki a kilakoltatások azonnali leállításáért. A Fidesz-szel azonos politikai családhoz tartozó Nicolas Sarkozy elnök Franciaországában már törvénybe iktatták a lakhatási jogot, és senkitől sem vehetik el otthonát bírói végzés nélkül – emlékeztetnek.

Az emberek nehezen viselik, hogy a banki érdekekkel szemben sem a kormány, sem az ellenzék nem mer fellépni, és emiatt azok hátán csattan az ostor, akik önhibájukon kívül fizetéseképtelenné váltak – állapítja meg az MSZF SZK.

Ebből a helyzetből a Magyar Szociális Fórum - Szociális Kerekasztal abban látja a kiutat, hogy rendeleti úton azonnal véget vessenek a kilakoltatásoknak, és fizetési moratóriumot rendeljenek el. A nagytőke érdekét kiszolgáló politika helyett rendszerkorrekciós politikát kell hatalomra juttatni. Ennek lényege, hogy a bérből és fizetésből élők érdekében módosítsa az elosztási viszonyokat, s új egyensúlyt teremtsen tőke- és munkajövedelmek között az utóbbiak javára. Egy ilyen új társadalmpolitika nem csak eleve otthonvédő volna, hanem vissza is adná az embereknek igazságtalanul elvett egyetlen otthonukat, és nem tűrné, hogy a bankok határozzák meg a magyar lakás- és családpolitikát. Példaként állítjuk a kormány és ellenzéke elé a német megoldást: állami ellenőrzés alá vonták a közpénzből szanált Commerzbankot, és ezzel lehetővé tették, hogy hitelpolitikájában ne a profit kizárólagos szempontja vezérelje, hanem tekintettel legyen a társadalmi szükségletekre is. A Magyar Szociális Fórum Kerekasztala otthonteremtő szociális lakásépítésben látja a megoldást, hogy a fiatalok, a rászorulók, a hajléktalanok jutányos áron lakáshoz juthassanak. Azt akarjuk, hogy idehaza is törvénybe iktassák a lakhatási jogot, és senkinek az éltét ne kockáztassák azzal, hogy elveszik tőle az otthonát. ■

A LADA ÁLLAMOSÍTÁSÁT KÖVETELIK A MUNKÁSOK

A Ladákat gyártó AvtoVAZ államosítását követelte csütörtökön több száz alkalmazott, miután a társaság vezetése csökkentené jövedelmüket az eladások visszaesése miatt. A Reuters hírügynökség jelen-

tése szerint Oroszország legnagyobb autógyára, az AvtoVAZ több mint 1500 dolgozója gyült össze Togliattiban, ahol a gyár is működik. A gyár legfontosabb, független szakszervezetének vezetője a tüntetésen bejelentette, hogy követelni fogják az AvtoVAZ államosítását. „Legyen a gyár állami és ne privát kézben!” – mondta az érdekvédelmi vezető. A vállalat – amelyben a Renault-nak 25 százalékos részesedése van – korábban cáfolta azt a hírt, misze-

rint a társaságnál jelentős elbocsátásokra készülnek a kereslet visszaesése miatt. A munkások jövedelmét azonban drasztikusan mérsékelnék szeptember elsejétől. A tervek szerint 20 órás munkahetet vezetnek be, amellyel a havi fizetés a gazdasági válság előtti 21.931 rubeles (706 dollár) felére csökkenne. Tavaly az AvtoVAZ 24,7 milliárd rubeles (799 millió dollár) veszteséget könyvelt el, szemben az egy évvel korábbi 3,7 milliárd rubeles nyereséggel. ■

Tiltakozunk a történelemhamisítás ellen!

A kommunista és munkáspártok közös nyilatkozatban tiltakoztak az Európai Együttműködési és Biztonsági Szervezet antikommunista állásfoglalása ellen. Mint az ismeretes, az EBESZ júliusi vilniusi közgyűlésén A Megosztott Európa Újraegyesítése címmel támogatott egy állásfoglalást, mely a második világháború kirobantásáért egyformán felelőssé teszi a náci Németországot és a Szovjetuniót. Ezzel – az egyébként jogi következményekkel nem járó – állásfoglalással szemben a Görög Kommunista Párt és az Orosz Kommunista Párt kezdeményezésére 36 kommunista és munkáspárt közös nyilatkozatban tiltakozik. A tiltakozást a Magyar Kommunista Munkáspárt is aláírta.

Radikális baloldal

A radikalizmus nem jelent valami rettenetesen ronda dolgot, nem jelent csúnya szavakat. Ellenkezőleg: méltóságteljes, kemény küzdelmet jelent. A rondaságok nem politikai kategóriák, nem tartoznak a marxista eszmerendszer körébe, de a harc igen. Csakis a harc! És ez folyik. Osztályharc. Amelyben nem kizárólag a kommunista párt tagjai, hanem sok értelmes, öntudatos, szervezett munkás is részt vesz. A harc nemzetközi és nemzeti. Nemzeti, mert hordozzuk múltunk nemes örökségét: Ady Endrét, József Attilát, Juhász Gyulát, az erdélyi Kun Bélát és Dózsa Györgyöt. Tanulunk Ságvárítól, a vöröskatonáktól és Kádár Jánostól. Ők internacionalisták és magyarok. Tőlük kapjuk nap, mint nap a szellemi táplálékot. Ők építették azt a vörös falú házat, amelyben mindannyian elvtársak vagyunk. És itt elhangzanak kemény szavak, de ezek a szavak nem ocsmányságok, csak igazságok, és az igazságot nem lehet selyempapírba csomagoltan árulni. Az igazságot a maga pőreségében kell megmutatni, hogy mindenki láthassa. „Kiállok, mint a kémény” – írja József Attila, az otthonatlan költő, a kilakoltatott, az öcsödi árva. Legyünk mindannyian József Attilák!

„Ahol nincsen villanylámpa, gyűjtsd a burzsujt fáklyalángra!”

ELLEHETETLENÍTETT ANTIFASIZMUS

Ahogy egyre inkább a mindennapi politika részévé válik a magyar szélsőjobboldal, érdemes lenne megvizsgálni azt a kérdést, hogy a szélsőjobb erősödésével párhuzamosan miért nem fejlődik az antifasiszta mozgalom? Mert igenis vannak Magyarországon antifasiszta emberek, józan, békeszerető magyarok, akiket a hányinger fog el, ha megnézi/meghallja Vona Gábor nemzetinek csúfolt sovíniszta szólamait.

A problémát meglepő módon a baloldalon kell keresni. Pontosabban az általános közvélemény által rosszul ismert oldalon, a baloldalnak vélt MSZP-nél.

Először is, a Jobbik elleni megnyilvánulások sorra olyan szocialista politikusok szájából hangzanak el, amelyek enyhén szólva erős közutálatnak örvendenek az elmúlt hét év züllesztő politikája miatt. Ennél fogva minden olyan gondolat, amely képes lenne megfélemezni a társadalmat fertőző szélsőjobboldali, antidemokratikus és feszültségkeltő tevékenységet, az ellenkező hatást éri el: ahelyett, hogy a kormányban (és a rendszerben) csalódott embereket a béke, szolidaritás, együttműködés útján tartaná, óvva ezzel a társadalmat a neofasiszta gondolkodás meghonosodásától, pontosan ahhoz a csapathoz sodorja az embereket, amelyek olcsó, hazug és erőszakos megoldást kínálnak. Az MSZP kompromittálódott vezetőitől minden egyes antifasiszta kirohanás egy lökés erejével ér fel, ami a szélsőjobb fele tolja a társadalmat.

Hiszen milyen békeszerető értékrendet közvetíthetnek egy olyan párt olyan emberei, akik közvetlenül felelősek az elmúlt hét év baklövéseiért, melyek nagy szerepet játszottak a társadalom jobbratolódásában?

Másodszor: az antifasizmust, aminek hirdetése kiemelt fontosságú lenne a jelenlegi helyzetben, az MSZP saját olcsó politikai eszközévé züllesztette. Naponta jelennek meg az MSZP-közeli sajtóban és médiában olyan cikkek, amelyek kongatják a vészharangot, mondván, hogy veszélyben a demokrácia, a jobboldal előretörése egyet jelent Szálasi Ferenc feltámadásával, sorolhatnánk. A szocialista bérfirkászok azonban utat is mutatnak: álljanak a békeszerető polgárok a demokratikus erők, vagyis az MSZP és szövetségei mellé! Az embereket tehát választás elé állítják: vagy az MSZP-t támogatják, belenyugodva ezzel a kormány további „áldásos” tevékenységébe, vagy aki nem áll be a sorba, és kritizálja a kormányt, az a demokráciára veszélyes fasiszta elem. Az MSZP tehát megfélemlíti és kiközösíti az embereket. A probléma ott merül fel, hogy a többség szívből utálja, ha valahová besorolják, azt meg pláne, ha kiközösítik csak azért, mert nem ért egyet a hazánkban zajló folyamatokkal. Mert igen, attól, hogy valaki nem szocialista, még nem lesz reakciós, diktatúra-párti jobboldali.

Az emberek többsége már érzi, hogy az antifasizmust kisajátította az annyira gyűlölt MSZP, amely először azt próbálja elhíttetni magáról, hogy baloldali, másodszor pedig azt, hogy antifasiszta.

Vajon lehet-e egy olyan párt antifasiszta (és ezáltal baloldali), amely a fasiszta-ellenesség, a békeszeretet, a tolerancia, a humanizmus és a haladás legszébb eszméit mocskos politikai célokra használja fel?

Szabad-e csodálkozni, hogy az embereknek elégük van mindabból, ami az MSZP-hez köthető, köztük a szélsőjobboldal elleni harcot is?

Azt azonban ne feledjük, hogy nem muszáj beletörődnünk az antifasiszta eszmék szocialista kompromittálásába!

A Munkáspárt jó úton halad, amikor a társadalom jobbratolódásában fontos szerepet játszó tényezőket feltárja, és rávilágít arra, hogy a súlyos társadalmi válságról nem az egyes népcsoportok tehetnek, hanem maga a rendszer, a kapitalizmus, amely természetéből adódóan képtelen normális, emberhez méltó életet adni az ország minden lakosának borszintől, vallási hovatartozástól függetlenül. A társadalom jobbratolódását, a fasiszta gondolatok további terjedését csak a Munkáspárt állíthatja meg, amely őszintén vallja az antifasizmus hagyományait, értékrendjét, és képes az embereknek értelmes magyarázatot adni a társadalomban zajló folyamatokról.

ÜVÖLTSÜNK, HA KELL!

Bujkál az MSZP, évtizedek óta. Bujkál, mert nem akarja, hogy mocskosnál mocskosabb üzleteikbe, népnúzó intézkedéseikbe belegendoljanak. Paravánnak használják, s még duzzasztják is azokat a felháborodást keltő problémákat, melyek csak a jéghegy csúcsát jelentik. Kapóra jön nekik minden gárdista-vonulás, hiszen a rettentő mértékű munkanélküliségről nem kell addig beszélni, amíg riogatni lehet a fasiszta veszéllyel. Örömmel üdvözlük a szlovák nyelvtörvényt, addig sem a bezárt iskolákról kérdez a nyájas publikum. Jól jön egy kis „szomszédos” focidrukker-verés is: ki keresi addig a bezárt sportlétesítményeket?

A normális honpolgár pedig ül a TV előtt, csóválja a fejét, s tudja, éli, tapasztalja: nincs ez így jól. Csak azt nem tudja: hogyan máshogy?

Kínálnak neki felturbózott, nemzeti színű „igazságtételt”, drukkol, hogy megszűnjön a cigánybűnözés, ne az általa befizetett adóból pénzeljenek szándékosan segélyből élőket, újra hat tenger mossa az ország partjait... S elballag szavazni egy „jobb” illúzióra. Nem jut eszébe, hogy valami egészen hasonló idea miatt már milliók haltak meg, nem is olyan régen. Nem jut eszébe, hogy pár év múlva talán az ő cipője árválkodhat a Duna partján...

Nem jut eszébe, mert senki nem szól neki! Nekünk kell szólni! Ha kell, üvöltöni, hogy végre hallják már meg: átverés az egész!

Nekünk kell skandálni, ezerszer meg ezerszer elmondani: a jobboldal mindig is a gazdagok érdekeit védi, azokat, akik megveszik a gyárakat, felvásárolják a földeket, akik a lehető legkevesebbet fizetik a dolgozóknak, csak azért, hogy nekik több maradjon.

Nyissuk már fel az emberek szemét: nincs különbség a hajdan volt arisztokrácia és a mai gazdagok között! Ami történik, egy és ugyanaz! Azért lehettek különbek, mert fizetni tudtak a jobb oktatásért, fizetni tudtak a jobb egészségügyi ellátásért, fizetni tudtak a pozícióért. S ezért tettek mindent fizetősé: hogy megőrizték kiváltságos helyzetüket, a szegénynek esélye se legyen kilépni a szolgáorból, a nyomorból, a kilátástalanságból. Hát nem ezt éljük meg ma is, nap, mint nap? Dehogynem!

Menjünk már ki az emberek közé! Mondjuk már el végre teljesen világosan: a hétköznapi embernek egyszer volt lehetősége bármit elérni, mégpedig a gazdagok által besározott emlékü szocializmusban. Akkor mindenki tanulhatott, dolgozhatott, lakhatott valahol. Nem azért, mert kölcsönökkel feltupírozták a költségvetést, hanem azért, mert igazságosan osztották el a közjavakat. Nem korrump vezetők zsebében landolt a gyárak által megtermelt pénz, hanem a dolgozókéban, a nyugdíjasokéban. Egyszerű: az állam kezében voltak a legnagyobb termelőegységek, így a közös kasszába befolyt összegeket szem előtt tarthatták. Olyan volt, mint egy normális családi kassza: ennyi van, ebből erre kell költeni, a maradékot olyanra fordítjuk, amiből holnap is lesz megélhetés. Van valaki, aki azt mondaná a nagymamának, hogy neki nem veszünk cipőt, mert nem tesz eleget a kasszába? Ugyan!

Pejoratívvá tettek egy szót – a mi múltunk, nem kell mindent rózsaszínre festeni – ami a dolgozó tömegeknek biztos jövőt, nyugodt jelent, élhető életet biztosított. Úgy hangzik: államosítás. Ne féljünk tőle! Magyarazzuk el: nem lesz „padlássöprés”! Nem a kis- vagy középvállalkozó az, aki ezt az országot tönkretette. Sőt! Ő az, aki a mai napig küzd azért, hogy maradjon valami, ami egy kicsit magyar, ő az, aki a legtöbb munkahelyet adja mind a mai napig. Lehet, hogy

a kommunista szót befeketítették, de mi nem elvenni akarunk, hanem adni! De nem azoknak, akik nyilvánvalóan az emberek befizetett adóforintjain gazdagodtak puffadtra! Nem azoknak, akik kiárusították a külföldieknek az országot! Azoknak, akik évek, évtizedek munkájával ma ott tartanak: nem maradt számukra egy talpalatnyi hely.

Rosszul hangzik, hogy „államosítás”? Hát gondoljunk csak bele! A távhő, a gáz, a villamosság évente milliárdokat termel – mások, főként külföldiek zsebébe. Naná, hogy az állam nem tudja ellátni alkotmányban rögzített feladatait, hiszen többek között ebből kellene finanszíroznia az oktatást, egészségügyet, tömegközlekedést, infrastruktúrát. Ezért fizetünk adót! Hogy a köz javára fordítsák. De nem tesszik, és nem is fogják tenni egészen addig, amíg a hétköznapi ember azt nem mondja: el innen! A miénken ne hízzatok még nagyobbra! Nem kell a circusz! Adjatok munkát és kenyeret!

Elég volt a szólamokból, közöttünk is! Nem elég, ha egymás között sajtókukacokat játszunk. Menjünk ki a megmaradt gyárakhoz, a piacokra, a munkanélküli hivatalokhoz, a postásra váró segélyekből élőkhoz, a rendelőkben sorban állókhoz, mindenkinek, aki elesett! Senki nem mutatja meg nekik a kiutat, ha mi nem tesszük!

MOCSOK VAN AZ ORSZÁGBAN TAKARÍTSUNK KI!

Senki sincs biztonságban Magyarországon. Akár van hitele, akár nincs.

1. Ha nincs hiteled, belekényszerítenek. Hogyan? Nem csökkennek az árak, ha kéred, ha nem, többet kell fizetned. Mondjuk, nem tudod fizetni a lakásod rezsijét: jön a nyájas segítség, vegyél fel szabad felhasználású kölcsönt. És örülj, hogy rendezted a rezsitartozásod! Na de jön a törlesztőrészlet, amibe tuti bebukik a szerencsétlen, hiszékeny, naiv ember. Ez az egyik példa az eladósodáshoz.
2. Jön a másik: lakni ugye kell valahol. Ma már önerőből csak a kiváltságosok tudnak építkezni vagy lakást vásárolni. Régen, a sokat szidott Kádár-

rendszerben többféle választási lehetőség volt: volt tanácsi lakás, vállalati lakás, szövetkezeti lakás. De akár nemes egyszerűséggel vehettél is egyet!

Megtehetted, mert volt biztos munkád, tehát volt jövedelmed. Vállalhatnál esetleg két vagy több gyermeket, akkor volt „szocpol”. Mehettél még vállalati kölcsönért, és kérhettél, úgymond tanácsi kölcsönt, mint első lakáshoz jutó. És kaptál is!

Mára mindent eltöröltek. A munkát is. Mehetsz a bankba, de milyen feltételekkel, és persze ki az, aki kap?

Van egy budapesti család. Egy a sok közül. R. István és családja. A 2004-ben felvett 7,5 millió forintot négy évig fi-

zette, és mivel a munkahelyétől nem kapott fizetést, elmaradt a törlesztőrészlet. Egy-két nap fizetési késedelemért 15-20 ezerrel számolt többet a bank. Később – a megkérdezése nélkül – eladták tartozását potom 8 millióért egy behajtó cégnek, akiktől ő 25 millióért kiválthatja... Ha nem teszi, utcára kerül feleségével, két gyermekével és a 72 éves édesanyjával.

És ekkor van még a kormánynak pofája banki, etikai kódexet kidolgozni. Röhej!

Megint nem csalódtunk ebben az érzéketlen, kizsákmányoló és népnyúzó bandában. Jön az ősz, csináljunk egy alapos nagytakarítást! Takarítsuk el őket, és tiszta országgal várjuk a telet!

VILÁG PROLETÁRJAI...

Petőfi írta valahol: „Bibliám, a francia forradalom története...”

Nos, a mi Bibliánk a Kommunista Párt Kiáltványa kell, hogy legyen.

Ebben a szerzők már jó 150 évvel ezelőtt egyértelműen bemutatták, hogy a kapitalizmus fejlődése során világrendszerre válik: „A nagyipar létrehozta a világpiacot”. Ez a folyamat több évtizede tart, napjainkra sem fejeződött be, most globalizációnak hívjuk.

Logikus következtetés, hogy amennyiben a nagyipar, az országhatárokon átnyúló tőke nemzetközi összefogásra kényszeríti a kizsákmányoló osztályt, a vele párhuzamosan kialakult proletariátusnak is össze kell fognia.

Ennek a világméretű összefogásnak a jelszava e cikkecske címe és tárgya: „Világ proletárjai, egyesüljtek!” De az elmúlt, történelmi és politikai eseményekben gazdag másfél évszázadban ez sem maradhatott változatlan. A nyelv és a nyelvérzék változása mellett az ideológiai, politikai igények is kikényszerítették a jelszó ismételt átfogalmazását.

E rövid bevezető után nézzünk néhány konkrét példát.

Az eredeti német szöveg a következő: „Proletarier aller Länder, vereiniget euch!”

Az első magyar fordítás 1873-ban jelent meg a Munkás Heti Krónikában: „Munkások, egyesüljtek minden országban!”

A következő, Enyedi Lukács fordítása 1878-ban látott napvilágot: „Ti proletárok az egész világból, egyesüljtek!”

Pásztory Mórtól származik az 1887-es változat: „A világ minden országának proletáriátusai szövetkezzetek!”

1893. április 28-án a Népszavában jelent meg: „Mindен ország proletárjai, egyesüljtek!”

Bokányi Dezső és Pfeifer Sándor rendezte sajtó alá 1896-ban a Kommunista Kiáltványt, Krejcsi Rezső fordításában, s ebben található a mai közismert jelszó: „Világ proletárjai, egyesüljtek!”

TÁNCZOS IMRE

BÚCSÚZUNK DÉGI ISTVÁN ELVTÁRSTÓL

Dr. Dégi István 1932. január 16-án született Kiskundorozsmán. Apja kubikosként kereste kenyerét. Tíz éves volt, amikor anyja tüdőbajban elhunyt.

Éles eszével, szorgalmával és rajztudásával korán kitűnt társai közül. A kubikos gyermeke Dorozsmáról bejárt a szegedi Gyakorló Polgári Iskolába. De jött a háború, majd apja hadifogsága, és 12 évesen munkába kellett állnia. Ezt követően egészen 1989 novemberéig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott.

1948-ban belépett a Magyar Kommunista Pártba, majd az MDP, 1956 novemberétől az MSZMP, 1989-től a Munkáspárt tagja. Munkáját 1979-ig különböző beosztásokban – a Csongrád megyei pártapparátusban, Kiskundorozsmán, Hódmezővásárhelyen és Szegeden végezte; legutóbb a megyei pártarchívum vezetője volt. Aktív időszakának utolsó 10 évében Budapesten az MSZMP Párttörténelmi Intézetének tudományos főmunkatársaként tevékenykedett.

Élve a változó történelmi körülmények adta lehetőségekkel, a munka mellett mindvégig tanult és művelődött, tanított és művelt. Harminchat évesen középiskolai tanári oklevelet szerzett a szegedi József Attila Tudományegyetemen, majd néhány év múlva bölcsészdoktorrá avatták.

A társadalmi igazságossághoz való elkötelezett, kendőzetlen hűsége fiatalon élete egyik vezérfonalává vált, és az is maradt egész élete folyamán. Az elvhűség jellemezte Dr. Dégi István egész alkotóéletét, és annak minden területét átfogta. Aktív természetének megfelelően sohasem tudott tétlen maradni. Dolgozóként, majd nyugdíjasként is volt energiája tevékeny szerepet vállalni többféle társadalmi és kulturális szervezetben, családi otthona pedig nyitva állt nemcsak a rokonságnak, de a barátoknak is. Tagja volt a Munkáspárt Központi Bizottságának, aktív alakítója a párt elméleti munkájának, politikai propagandájának. Hosszú ideig képviselte a pártot a fővárosi XIII. kerület önkormányzatának oktatási, kulturális és sportbizottságában. Amatőr festőként számtalan tárlaton szerepelt, és képei eljutottak számos család otthonába idehaza és külföldön egyaránt. A vörös Csepelnek mementót állító festménye ma is ott függ a párt elnökének dolgozószobájában.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzáteszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A TELEVÍZIÓ ÁTÁLLÁSA

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. augusztus 28-án Nyers Rezső, az MSZMP elnöke a párt Elnöksége elé viszi a Magyar Televízió elnökének levelét, amelyben a tv-elnök kezdeményezi: „a Magyar Televízióban szüntessük meg a pártok működését”. Az Elnökség egyetért, és a Politikai Intéző Bizottság elé küldi az ügyet rendezésre. Megkezdődik a hatalom átadása a legfontosabb médiumban, a televízióban.

REFORM A TELEVÍZIÓBAN

A reform a médiában is olyan, mint a politikában. Addig reform, amíg az újítások a szocializmust segítik. Ha kilépnek ebből a keretből, már nem reformról, hanem rendszerváltásról beszélünk.

Az MTV elnöke 1987-től egészen 1989 decemberéig Bereczky Gyula. 52 évesen lesz az első számú médium első számú embere. Dolgozott a bányászatban, de az ötvenes évek második felétől a rádiózás területén van. 1976-ban a Magyar Rádió szerkesztőségvezetője, főszerkesztő-helyettese, majd információs főszerkesztője lett. 1984-ben kiemelik, az MSZMP KB sajtóosztályának lesz a vezetője, majd osztályvezető-helyettes. Komoly hatalom. Az MTV-ben jó, precíz elnök, becsülik a politikában is, a szakmában is. Reformot hajt végre. Korszerű, széles látókörű televíziót akar, többé-kevésbé a szocializmus keretei között.

Ebben az időben a legfontosabb médium az MTV. Akkoriban még van tv-előfizetés, havi száz forint. Az MTV-nek több mint három millió előfizetője van. Számuk gyarapszik, hiszen évente mintegy félmillió tv-készülék adnak el, köztük egyre több színes készülék. 1980-

tól már színesben adják a Híradó és A Hét valamennyi adását. A műsorok mintegy 60 százaléka színes. 1986-ban a heti műsoridő átlagosan 68 óra az 1-es, és 32 óra a 2-es programon. Csupán összehasonlításképpen: 1960-ban csupán 22 óra volt. 1989 elejétől végre műsornap lett a hétfő is, a heti adásidő 120 órányira bővült. Az 1-es program már egész napos, a 2-esen délután 17 órától folyt az addiginál önállóbb, informatívabb és kötetlenebb műsor. Az MTV szempontjából is fontos körülmény, hogy 1989-ben a hazai előfizetők 17%-a tudott már külföldi műholdas adásokat nézni.

A reform jegyében az MTV vezetése 1988-89-ben számos újítást vezet be, messze elmegy a szocialista hatalom túróképességének próbára tételében. 1989 februárjában az MTV megszólaltatja Nagy Imre lányát. A televízió addigi történetében ez példátlan eset. 1989. április 12-én Sugár András az MTV Panoráma című külpolitikai műsora számára interjút készít Alexander Dubcekkal, az 1968-as prágai tavasz vezetőjével, a CSKP KB akkori első titkárával. Dubcek beszél saját életútjáról, a Szovjetunióban töltött éveiről, az 1968-as csehszlovákiai eseményekről és a bennük játszott szerepé-

ről, tárgyalásairól a szocialista országok akkori vezetőivel – köztük Kádár Jánossal –, a katonai beavatkozásról, valamint eltávolításáról a politikai életből. Ilyen interjú korábban elképzelhetetlen volt.

1989 szeptemberében az MTV közvetíti a parlament ülését. „A televízió vezetése azért határozott így, mert a képviselők kivételes horderejű, a nemzet egészét érintő kérdésekről tárgyalnak, s a társadalmat nem kívánják megfosztani a közvetlen tájékozódás lehetőségétől” – nyilatkozza a televízió vezetése. Az év utolsó napjait szinte az egész ország a készülékek előtt tölti; az MTV történelmi eseményeket, a romániai Ceausescu-rendszer összeomlását közvetíti egyenes adásban.

De van más is, ráadásul máig ható következményekkel. 1989. augusztus 19-én reggel jelentkezik első alkalommal a képernyőn a Nap-TV, amely azóta a szocialista-liberális médiacsalád meghatározó tagjává nőtte ki magát. Bereczky lehetővé teszi, hogy a magán-televízió adását az állami televízió 2-es csatornája sugározza. Ma már az 1-esen van.

TÁMAD AZ ELLENZÉK

1989 februárjában a március 15-i ellenzéki ünnepség szervezői bejelentik, hogy március 15-én jelképesen elfoglalják az MTV-t. Az MTV pártbizottsága, értsd az MSZMP bizottsága röviddel ezután nyilatkozatot ad ki, miszerint „a Magyar Televízió a nemzet intézménye, felügyeletét

pedig – a korábbi közvetlen pártirányítás helyett – az Országgyűlésnek felelősséggel tartozó kormánynak kell ellátnia. Legyen az idei közvetítés – benne akár a jelképes, közös elfoglalás is – bizonyítéka, hogy a tisztességes politikai szándékok és cselekvések előtt nincs elzárva a Magyar Televízió”.

Március 15-én, a Szabadság téren valóban bekövetkeznek az előre jelzett események. Csengey Dénes, az MDF egyik alapítója a szónok. „Itt állok egy meg-hasadt nemzet élén.” Mondata szép, legfeljebb nem igaz. „Ne féltse tőlünk senki a televíziót! Nagyon fogunk vigyázni rá, mert az a miénk.” Ezzel kezdetét veszi az MTV jelképes elfoglalása.

BELSŐ ÁRULÁS

Az MTV MSZMP Bizottsága 1989. április 10-én levelet intéz „az MSZMP Központi Bizottságának reformpolitikáihoz és reálpolitikáihoz”. A levél szerzői követelik, hogy az MSZMP, amelynek speciel ők is tagjai, számoljon el a múlttal, a válsággal, amibe szerintük az ország került. Egyben követelik mindazok eltávolítását, akik nem reformszellemben gondolkodnak. „A megújult MSZMP-ben a centrumtól jobbra és balra is csak reformkommunisták és reálpolitikusok helyezkedhetnek el” – hangzik a nyilatkozatban. A szerzők ünnepélyesen megfogalmazzák a nagy célt is: „visszafordíthatatlanul haladunk előre a demokratikus társadalomhoz, amelyben szabadságjogaink írott szavak helyett valósággá válnak”.

A Németh-kormány 1989-ben Felügyelő Bizottságot hoz létre, hogy biztosítsa az MTV működését az 1990-es országgyűlési választások után létrehozandó kormány megalakulásáig. Az intézmény dolgozói egy részének már ez is sok. Wisinger István, a TV1 igazgatója, majd Bereczky Gyula elnök is lemond a tisztségéről. Álláspontjuk szerint „végre meg kell szűnnie a sajtó közvetlen politikai ellenőrzésének, hogy az újságírók számára lehetőségessé váljon saját hajlamaik, beállítottságuk és elkötelezettségük érvényesítése a közvélemény tájékoztatásában”.

Normális ésszel azt lehetne gondolni, hogy a párt, a hatalom ilyen esetben lép. 1989-ben az MSZMP vezetése azonban már úszik az árral. Nem oszlatja fel a renitens, sőt lázadó televíziós pártszervezetet. Kísérletet sem tesz arra, hogy a

hatalom szempontjából fontos értelmiségi kör lázadását visszaszorítsa, és a televíziót a hatalomért folytatott harc fontos szakaszában visszaszerezze.

Az MTV-ügy kezelésére augusztus 28-án Barabás János, a KB újdonsült titkára kap megbízást. Barabás a szocializmusban jelenik meg, de azok közé tartozik, aki képes karriert teremteni a szocializmusban is, a kapitalizmusban is. Az 1970-es évek második felében a KISZ KB titkára, majd 1982-ig az Állami Ifjúsági Bizottság titkára. Ebből a tisztségből lesz az MSZMP Agitációs és Propaganda Osztályának helyettes vezetője. 1988 szeptemberében már a Budapesti Pártbizottság ideológiai titkára, de vágya, hogy egyszer az egész párt propagandafőnöke legyen. Ez is bekövetkezik. Még a rendszerváltás előtti utolsó pillanatban is sikerül előrelépnie. 42 évesen, 1989 júniusától októberig ő a KB ideológiai titkára.

Jellemzőként egy részlet egy 1989-es Barabás-interjúból, amelyben a pártvezetés „reform”-elképzeléseinek fogadtatásáról beszél: „Nagyon ellentmondásos hatásokat tapasztalok és nagyon különböző hatásokat. Régebbi párttagok, az idősebb nemzedékhez tartozók körében jóval több zavart, bizonytalanságot, tisztázatlanságot, tájékozódási nehézséget tapasztalok. A fiatalabbak gyorsabban fogják fel a különböző új elemzéseket, értékeléseket, feladatokat. A magasabb képzettségűek – tehát mondjuk az egyetemet, főiskolát végzett értelmiségi párttagok – ugyancsak könnyebben alkalmazkodnak a változásokhoz, mint az alacsonyabb iskolai végzettségűek. Végül pedig nem közvetlenül az én munkaterületemhez kapcsolódik, de van bizonyos tapasztalatom, hogy itt a városban, talán a fővárosban könnyebb az új politikai folyamatokhoz alkalmazkodni, mint teszem azt kisközségben.” Barabás egyébként ebben az időben védi meg kandidátusi disszertációját Moszkvában. A disszertációban részletesen szól a sajtó pártirányításának (!) szükségességéről.

Barabás János a rendszerváltás után sem vész el. A Medgyessy-kormány alatt ő lesz a Hungexpo Zrt. vezérigazgatója, a céget privatizálása után is ő vezeti. Mellesleg ő a Szerencsejáték Zrt. felügyelőbizottságának elnöke. A Szerencsejáték Zrt. vezérigazgatója, mint tudjuk, Székely Gábor, az egykori SZDSZ-es politikus.

BARABÁS JÁNOS. TUDOTT ÉS AKART IS MINDIG JÓ HELYEN LENNI

EPILÓGUS

A Magyar Televízió és általában a magyar sajtó elégedetlen munkatársai 1990 után megtudják, hogy mit is jelent a „demokratikus társadalom”, ahol az újságírók számára lehetőségessé válik „saját hajlamaik, beállítottságuk és elkötelezettségük érvényesítése a közvélemény tájékoztatásában”. Az MTV a mindenkori győztes párt ellenőrzése alá kerül. A média zöme magántulajdonba kerül, ahol a tulajdonos mondja meg, hogy mi a jó és mi a rossz. A tulajdonosok számára a döntő a profit, és nem a közvélemény tájékoztatása. A sajtó szakmai színvonala rohamosan csökken. Az 1989-es lázadó újságírókat a konzervatív kormányok idején háttérbe szorítják, kirúgják állásukból. Sokuk azonban ma is ott van a szocialista-liberális média valamelyik csapatánál. ■

Emlékezzünk az államalapításra!

A Munkáspárt szeretettel vár mindenkit
hivatalos megemlékezéseire

Ünnepi beszédet mond Thürmer Gyula,
a Munkáspárt elnöke

2009. augusztus 19-én, szerdán, 10.00 órákor

KECSKEMÉTEN,
a Deák Ferenc téri Szent István szobornál

2009. augusztus 19-én, szerdán, 16.00 órákor

BUDAPESTEN,
a Budai Várban

az I. kerület, Szentháromság tér –
Szent István szobor előtti területen

**TALÁLKOZZUNK
AZ ÚJ KENYÉR ÜNNEPÉN!**

Juhász István

Gyászol a XII. kerületi párttagság, és vele gyászol a 2. számú budai régió.

Legszeretettebb elvtársunk, aki 85 évesen is mindnyájunk kedves Juháspistája, már csak példakép, és csupán emlékeinkben élő valóság. Neve egy az elhűséggel, neve egy a teljes odaadással a párt iránt, neve egy a munkásosztállyal, amelynek küldetésében rendületlenül hitt. Igaz embert, igaz közösségépítőt veszítettünk el. Mint a – jelenlegi rendszer által elpusztított – Magyar Optikai Művek, a MOM munkása tanonc korától nyugdíjas koráig megszokta, hogy munkával valósítsa meg elveit: internacionalista hazafiságát. Pártunk Központi Bizottsága tavaly decemberben kitüntetéssel fejezte ki a személyét kísérő köztiszteletet.

Törökbálinton temetjük augusztus 17-én, 15 órákor.

XII. kerületi pártszervezet

CSATLAKOZZ!

Ha szívesen részt vennél a gyárak előtt demonstráló, agitáló, szórólapot osztó akciósport munkájában, jelentkezz! Várunk, ha egyszer, várunk, ha többször is eljőnnél! Lehetsz fiatal vagy idős, párttag vagy szimpatizáns, közöttünk a helyed!

Ha gyűlölöd, ha felháborít, ha tenni akarsz az ellen, hogy embereket önhibájukon kívül megfosszanak otthonától, jelentkezz! Várnak az Otthonvédők, s az Otthonvédőkkel együttműködő munkáspárti aktivisták!

Időpontokról, helyszínekről kérj bővebb tájékoztatást a pártközpont telefonszámán, e-mail címén vagy Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnöktől a 06-20-463-0757 telefonszámon.

A Szabadság megjelenéséről

Tájékoztatjuk olvasóinkat és a pártszervezeteket, hogy lapunk a következő héten az augusztus 20-ai ünnepnapok miatt nem jelenik meg. A Szabadság következő számát így augusztus 27-én, csütörtökön, emelt terjedelemben jelentetjük meg.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztő ség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>